

[Forsvarsministeren]

Fru Mette Madsen gav udtryk for, at vi fra dansk side burde vise mere vilje til at få forstærkninger og ikke blot afvente tilbud.

Jeg vil gerne bemærke, at spørgsmålet om forstærkninger ikke bare er et problem for det enkelte land; det er et fælles allianceproblem, og det er ikke normalt, at enkeltlande gennem bilaterale aftaler søger at skaffe sig tilsagn om forstærkninger. Norge har gjort det i 1976 af ganske bestemte årsager, nemlig forholdene i den nordlige del af Norge. Vi har ikke følt, at vi havde en tilsvarende situation på dette område. Vi har følt, at vi måtte følge det, jeg kalder spilllets regler på dette område sammen med andre NATO-lande.

Må jeg i anledning af en artikel i dag på forsiden af Politiken om, at der skulle foreligge et tilbud om 30.000 amerikanske soldater, sige om dette tilbud om amerikanske og herunder også engelske forstærkninger, at disse oplysninger udelukkende bygger på formodninger.

Vi har for få dage siden haft kontakt med NATOs hovedkvarter, og det er igen bekræftet, at overvejelserne vedrørende fordelingen af forstærkninger i Europa endnu ikke er afsluttet.

Vi har ligeledes haft kontakt med det amerikanske forsvarsministerium, og der kunne ikke fra amerikansk side gives oplysninger om, hvorledes de amerikanske forstærkningsstyrker for Europa tænkes anvendt af NATO.

Jeg har senest i dag til morgen talt med både forsvarschefen, general Jørgensen, og general Vegger fra BALTAP, som har oplyst, at de ikke har kendskab til sådanne konkrete planer eller forslag herom, og da det arbejde, vi foretager i forsvarsministeriet, ikke bygger på formodninger, finder jeg, at der ikke vil være saglig baggrund for en debat om dette spørgsmål i dag.

Hr. Arentoft spørger mig, om forsvarsministeren også ved den nye forsvarsordning vil nedsætte et udvalg på 2 mand fra hvert af de eventuelle forligspartier. Det må naturligvis bero på, hvilke partier der indgår i en sådan ordning, og det må naturligvis også bero på disse partiers egen indstilling hertil. Det er for tidligt at tale om, hvordan man eventuelt vil tilrettelægge en sådan situation.

Hr. Arentoft spørger også, om jeg kan acceptere, at der tages 2½ mill. kr. fra forsvars-

budgettet. Hr. Arentoft får jo lejlighed til i forbindelse med finansudvalgsafgørelsen at præcisere sine synspunkter her.

Jeg må sige, at jeg føler, at de 2½ mill. kr., som vi skal betale ud af vores samlede forsvarsbudget, nok bruges godt på den måde, til hele det oplæg, vi får – som udenrigsministeren har nævnt – som baggrundsmateriale for kommende forsvarsordninger. Det er vel oftest det, der efterlyses rundt omkring, ikke mindst hos politikere, og jeg tror absolut, hr. Arentoft får behov for den viden, som et sådant arbejde vil give os ved fremtidige forsvarsordninger. Derfor har jeg intet imod, at vi også bruger midler til noget sådant.

Hr. Arentoft spørger yderligere om den skitse, som siger, at søværnet skal være med til at sikre forbindelsen mellem landsdelene, og siger, at det af den skitse også fremgår, at antallet af minestrygere skal reduceres med 2, og hr. Arentoft spørger, om det ikke er i modstrid med hinanden, idet forbindelsen mellem landsdelene jo bl. a. skal sikres ved minestrykning, og så fortæller hr. Arentoft, at under den 2. verdenskrig var det sådan, at man strøg minerne på Store Bælt for at kunne besejle Store Bælt. Jeg vil godt sige, at på dette område forventer vi ikke en tilsvarende situation, hvis jeg må sige det sådan. Hr. Arentoft trækker her en enkelt ting ud af regeringsoplægget om den fremtidige udvikling for forsvaret, og jeg kan oplyse hr. Arentoft om, vi nu har 8 minestrygere; vi reducerer altså i regeringsoplægget disse 8 minestrygere til 6; om det ender dermed, ved vi ikke for nærværende, idet der ikke foreligger et egentligt forslag, men kun en skitse på dette område, og derfor kan vi ikke vide for nærværende, i hvilken retning det vil gå.

I øvrigt vil jeg gøre hr. Arentoft opmærksom på, at der er andre end os, som er med i minestrykning i dette område. F. eks. er vi jo på dette område i samarbejde med vesty-skerne.

Hr. Ib Christensen har en slags princip om, at retsforbundet for eventuelt at give tilslutning til en forsvarsordning vil have frivillighed i denne forbindelse. Den drøftelse har vi jo haft tit, og jeg må sige ligeud, at jeg tror, der vil være mange instanser i det, jeg kalder forsvarsregie, som ikke fandt det rimeligt, at man alene skulle bygge dansk forsvar på frivillighed, men også ville opbygge dansk forsvar på den måde, at vi har værne-